

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
--	---

ערכין-יש בערכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
פורענות מזדמנת לו.	במערבא אמרי:											◊
אלמלא בא הקב"ה עם אברהם יצחק ויעקב בדין - אין יכולין לעמוד מפני תוכחה, שנאמר: (שמואל א' י"ב) ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני ה' את כל צדקות ה' אשר עשה אתכם ואת אבותיכם.	תניא, רבי אליעזר הגדול:											◼
(תהלים כ"ד) זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה - פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן:												◼
דור לפי פרנס	חד: [רבי יהודה נשיאה/ רבנן]											◊
פרנס לפי דורו.	וחד: [רבי יהודה נשיאה/ רבנן]											◊
למאי הלכתא?												?
אילימא למעליותא, דמר סבר: אי מעלי דרא מעלי פרנס, ומר סבר: אי מעלי פרנס מעלי דרא												!
הא איכא צדקיה דהוה מעלי ודריה לא הוה מעלי והא יהויקים דלא הוה מעלי ודריה הוה מעלי												◊
מאי דכתיב: (ירמיהו כ"ו) בראשית ממלכות יהויקים מלך יהודה ביקש הקב"ה להחזיר את העולם לתוהו ובהו בשביל יהויקים, כיון שנסתכל בדורו נתיישבה דעתו ביקש הקדוש ברוך הוא להחזיר את העולם לתוהו ובהו מפני דורו של צדקיהו, כיון שנסתכל בצדקיהו נתיישבה דעתו	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי											?
אלא לענין תוקפא וניחותא קאמרינן.												!
הדרן עלך יש בערכין												◊

ערכין-השג יד		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
השג יד בנודר, והשנים בנידר, והערכין בנערך, והערך בזמן הערך.												■	יז.
השג יד בנודר, כיצד? עני שהעריך את העשיר - נותן ערך עני, ועשיר שהעריך את העני - נותן ערך עשיר אבל בקרבנות אינו כן, הרי שאמר קרבנו של מצורע זה עלי, היה מצורע עני - מביא קרבן עני, עשיר - מביא קרבן עשיר	[ת"ק]											◆	יז.
אומר אני: אף בערכין כן, וכי מפני מה עני שהעריך את העשיר נותן ערך עני? שאין העשיר חייב כלום, אבל עשיר שאמר ערכי עלי ושמע עני ואמר מה שאמר זה עלי - נותן ערך עשיר.	רבי:											◆	יז.
השג יד במעריך הוא												ז	יז.
כדכתיב: (ויקרא כ"ז) אשר תשיג יד הנודר יעריכנו הכהן.												!	יז.
השנים בנידר בנערך הוא												ז	יז.
אידי דאמר השג יד בנודר, אמר נמי השנים בנידר.												!	יז.
השג יד בנודר, כיצד? עני שהעריך את העשיר - נותן ערך עני.												■	יז.
מ"ט?												א	יז.
דאמר קרא: אשר תשיג יד הנודר, בנודר תלה רחמנא.												!	יז.
אבל בקרבנות אינו כן, הרי שאמר קרבנו של מצורע זה עלי, היה מצורע עני - מביא קרבן עני.												■	יז.
ואע"ג דמדירו עשיר? (ויקרא י"ד) ואם דל הוא אמר רחמנא, ולא דל הוא												ז	יז.
כשהיה מדירו עני.	רבי יצחק:											!	יז.
ודלמא עליה דידיה חס רחמנא, אמדירו לא, דהכתיב: הוא												ז	יז.
ואין ידו משגת - לרבות את הנודר.	רב אדא בר אהבה:											!	יז.
אבל מדירו עשיר, הכי נמי דמייתי בעשירות, א"כ, מאי אבל בקרבנות אינו כן?												ז	יז.
הדא אמצורע עני ומדירו עני, והדא אמצורע עשיר ומדירו עני, סלקא דעתך אמינא הואיל ואיתרבו איתרבו, קמ"ל כדתניא לפי שמצינו בערכין עני שהעריך את העשיר נותן ערך עני, יכול אף זה כן? ת"ל: אם דל הוא.												!	יז.
ולרבי דאמר: אומר אני אף בערכין כן, אלמא אמר: בתר חיובא דגברא אולינן, והא לא צריכא קרא למעוטי, הוא למעוטי מא?												ז	יז.
למעוטי מצורע עני ומדירו עשיר, סד"א: הואיל ואמר רבי בתר חיובא דגברא אולינן, קמ"ל.	[לרבי]											!	יז.
היה עני והעשיר או עשיר והעני - נותן ערך עשיר												■	יז.
אפילו עני והעשיר וחזר והעני - נותן ערך עשיר	ר' יהודה:											■	יז.
אבל בקרבנות אינו כן.												■	יז.
אפי' מת אביו והניח לו ריבוא או ספינתו בים ובאה לו ברבאות - אין להקדש בה כלום.												■	יז.
עני והעשיר - (ויקרא כ"ז) אשר תשיג יד הנודר והרי ידו משגת												■	יז.
עשיר והעני - על פי אשר תשיג יד הנודר.												◆	יז.
אפי' עני והעשיר וחזר והעני - נותן ערך עשיר.	ר' יהודה:											■	יז.
מ"ט דר' יהודה?												א	יז.
אמר קרא: (ויקרא כ"ז) ואם מך הוא מערכך, עד שיהא במכותו מתחלתו ועד סופו.												!	יז.
אלא מעתה, (ויקרא י"ד) ואם דל הוא, הכי נמי עד שיהא בדלותו מתחלתו ועד סופו												ז	יז.
וכי תימא הכי נמי												!	יז.
מצורע שהביא קרבנותיו, עני והעשיר, עשיר והעני - הכל הולך אחר חטאת, דברי ר' שמעון	והתנן: [ר' שמעון]											◆	יז.

הכל הולך אחר אשם	רבי יהודה:	◆	■	?						ז:
הכל הולך אחר צפרים	ותניא, ר' אליעזר בן יעקב:	◆	■	?						ז:
ושלשתן מקרא אחד דרשו:	הא אתמר עלה: אמר רב יהודה אמר רב:			!					◇	ז:
(ויקרא י"ד) אשר לא תשיג ידו בטהרתו - רבי שמעון סבר: דבר המכפר, מאי ניהו? חטאת	[רבי שמעון סבר:]	◆	■	!					◇	ז:
דבר המכשיר, ומאי ניהו? אשם	ור' יהודה סבר:	◆	■	!					◇	ז:
הגורם לו טהרה, ומאי ניהו? ציפרים.	ר' אליעזר בן יעקב סבר:	◆	■	!					◇	ז:
ואלא הוא למה לי?				?						ז:
לרבי כדאית ליה, ולרבנן כדאית להו.				!						ז:
אלא מעתה, (ויקרא ה') והוא עד, עד שיהא כשר מתחלתו ועד סופן							?		◇	ז:
וכי תימא הכי נמי							!			ז:
היה יודע לו בעדות עד שלא נעשה חתנו ונעשה חתנו, פקח ונתחרש, פתוח ונסתמא, שפוי ונשתטה - הרי זה פסול	והא תניא:			?						ז:
אבל היה יודע לו עדות עד שלא נעשה חתנו, ונעשה חתנו ואח"כ מתה בתו, פקח ונתחרש וחזר ונתפקח, פתוח ונסתמא ואח"כ נתפתח, שפוי ונשתטה וחזר ונשתפה - כשר				?						ז: